17/04/2019

Εκδήλωση με τίτλο “Προς σφαγήν ελκόμενος” στη Ζάκυνθο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ζακύνθου

Το Μορφωτικό Κέντρο Λόγου «ΑΛΗΘΩΣ», ολοκληρώνοντας τις εποικοδομητικές συνάξεις του για το ακαδημαϊκό έτος 2018-19,παρουσίασε επιτυχώς την 5η δράση τοή η΄ κύκλου του, κατά το δειλινό της Κυριακής Ε΄ των Νηστειών, 14ης Απριλίου 2019, στην έδρα του, τον Ενοριακό Ναό της Παναγούλας Μπανάτου Ζακύνθου. Η εν λόγω εκδήλωση αφορούσε στα δρώμενα του Θείου Πάθους, εν όψει της Μεγάλης Εβδομάδας και της Λαμπρής, έφερε δε τον γενικό τίτλο “Προς σφαγήν ελκόμενος”.
Παραβρέθηκαν πάμπολλοι συμπολίτες, άνθρωποι των Γραμμάτων, των Τεχνών, της Επιστήμης και του Μόχθου, με επικεφαλής τους Σεβ. Μητροπολίτες Ζακύνθου κ. Διονύσιο Δ΄ και Αξώμης κ. Δανιήλ.

Στο πρώτο μέρος της βραδιάς, ο Σεβ. Ζακύνθου κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δ΄, έκανε επίκαιρη ομιλία, με θέμα: “Ενώπιοι με τον Κύριο της Δόξης, ας επιλέξουμε στάση: Συγκυρηναίοι ή Σταυρωτές;” Μεταξύ πολλών άλλων ενδιαφερόντων, τόνισε:

“[…] Η ελευθερία, με την οποία ο θυσιαζόμενος Χριστός μάς τιμά, μάς παρέχει και την δυνατότητα της επιλογής, όχι μόνο της στάσης του Κυρηναίου, αλλά και της αντίθετης, δηλαδή εκείνης των σταυρωτών του Κυρίου μας. Έχουμε την δυνατότητα να επιλέξουμε την υπακοή, όχι στο καλό, αλλά στα πάθη μας, στον εγωισμό μας, τον κακό, παλαιό άνθρωπο, ο οποίος δεν θέλει οποιαδήποτε επικοινωνία με τον Χριστό, δεν επιθυμεί την εκουσία υπακοή και δεν επιζητεί ουσιαστική αλλαγή στη ζωή του. Το μόνο που θέλει είναι η προσωπική του ικανοποίηση και τίποτα άλλο.

[…] Έχουμε τη δυνατότητα να εξορίσουμε τον Χριστό από την καθημερινότητά μας, από τα πρόσωπα των άλλων, να βλέπουμε τους συνανθρώπους μας όχι σαν αδελφούς αλλά ως εχθρούς και να επιζητάμε την τιμωρία τους, την εκδίκηση ή ακόμη και το κακό τους.

Μπορούμε να φωνάξουμε με όλη μας τη δύναμη το «άρον, άρον σταύρωσον αυτόν», προκειμένου να γλιτώσουμε από την παρουσία του διπλανού μας και να αισθανθούμε ελεύθεροι. Όμως τότε θα έχουμε γευθεί τη μεγαλύτερη και πικρότερη δουλεία της ζωής μας. Θα έχουμε γευθεί τον ίδιο τον θάνατο, αφού θα έχουμε ενταφιασθεί στο μνήμα της παρακοής, των ηδονών, της απογοήτευσης και της απελπισίας. Δεν θα μπορούμε ν’ αντέξουμε ούτε τους άλλους αλλά ούτε και τον ίδιο μας τον εαυτό.

Αγαπητοί μου, η ελευθερία είναι το μεγαλύτερο δώρο του πάσχοντος Κυρίου μας προς όλους εμάς. Είναι όμως και η μεγαλύτερη δυσκολία μας, αφού καλούμαστε μέσα απ' αυτήν να τοποθετούμαστε διαρκώς έναντι του Θεού μας.
Ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, να είμαστε Συγκυρηναίοι και όχι Σταυρωτές Του. Εκείνος δεν έχει ανάγκη από εμάς, αλλά εμείς έχουμε ανάγκη την παρουσία Του και την βοήθειά Του. Μακάρι να μπορέσουμε να το κατανοήσουμε αυτό και να τον ακολουθήσουμε μέχρι τον Γολγοθά και τούτο διότι μετά τον Γολγοθά ακολουθεί πάντοτε η Ανάσταση."

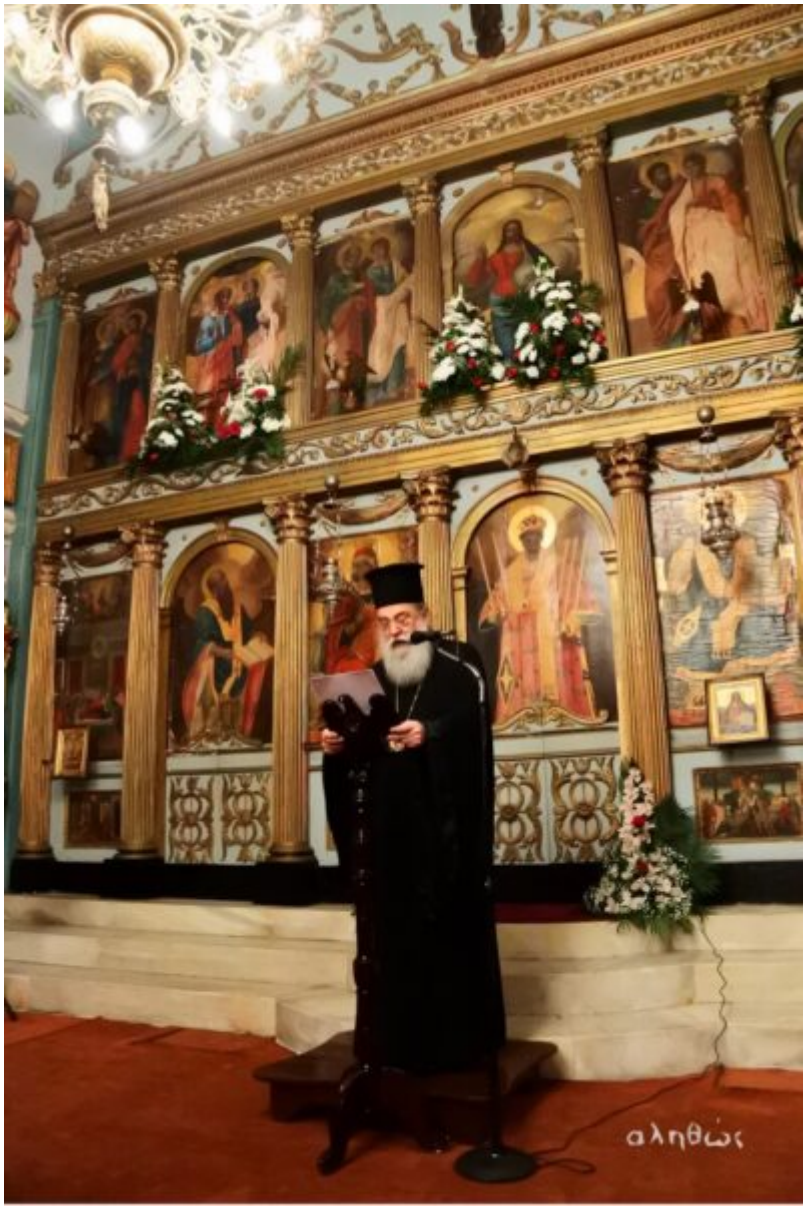

Στο δεύτερο μέρος, το Εκκλησιαστικό Αναλόγιο "Θ. Κουρκουμέλης-Κοθρής", υπό την διεύθυνση του Χοράρχη και Μουσικού κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΑΡΙΝΟΥ, απέδωσε με τρόπο μυσταγωγικό ορισμένα από τα πιο λαοφίλητα ψάλματα της Μεγάλης Εβδομάδας από το Κατανυκτικό Τριώδιο, τα περισσότερα τονισμένα κατά το ζακύνθιο ψαλτικό ύφος.

Πριν και μετά την ομιλία του Μητροπολίτου, η ηθοποιός ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΝΤΟΥΣΕΒΙΤΣ ανέγνωσε αισθαντικά κάποια ποιήματα και μεταφράσεις σχετικά με το Πάθος και την Ανάσταση του Χριστού (των: Μοναχής Κασσιανής, Κώστα Βάρναλη, Κώστα Καρυωτάκη, Κωστή Παλαμά, Σπύρου Γκούσκου). Ανάμεσά τους τα σχετικά ιταλικά ποιήματα του Διονυσίου Σολωμού, μεταφρασμένα από τον Καθηγητή του Ιονίου Πανεπιστημίου, Ποιητή και Μεταφραστή κ. Γιώργο Κεντρωτή, σε πρώτη ανάγνωση.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στο πλαίσιο της αφιερωματικής στη Μεγάλη Εβδομάδα αυτής βραδιάς εκτέθηκε ένα ζωγραφικό έργο της ζωγράφου ΕΛΕΝΗΣ ΓΟΥΝΑΡΗ. Επρόκειτο για έναν Εσταυρωμένο, ιστορημένον από την καλλιτέχνιδα με σύγχρονη ματιά. Όπως ανέφερε χαρακτηριστικά, παρουσιάζοντάς το, ο υπεύθυνος του "Αληθώς" Πρωτοπρεσβύτερος του Οικουμενικού Θρόνου Παναγιώτης Καποδίστριας, "Το έργο θησαυρίζεται στο Μητροπολιτικό Μέγαρο Ζακύνθου κι εμφορείται απ' όλες εκείνες τις αρετές ενός αξιοπρόσεκτου έργου τέχνης, το οποίο επιθυμεί να κατανύξει τον θεατή του, ωθώντας τον να εισοδεύσει στο Μυστήριο της δια του Σταυρού πάταξης του Θανάτου. Το διαφαινόμενο νεκρό Σώμα του Μεγάλου Αθώου, εξερχόμενο από επτανησιακής τεχνοτροπίας θύρα, παραπέμπει τεχνοτροπικά σε ανάλογο έργο του παπα-Κουτούζη, αλλά και (γιατί όχι;) στον Dali, ενώ σύγχρονοι άνθρωποι αποθαυμάζουν το μέγα Ορώμενο"!